

Interview met Chris Pietersen

Deel van een artikel geschreven door Marlies Lukkes

Verschenen in Petrochem 4 – april 2006

Afstemmen

'De aard en betrouwbaarheid van beveiligingen moet afgestemd zijn op de risico's die moeten worden beheerst', zegt Chris Pietersen, algemeen directeur van TNO SSC. 'Hoe groter het risico, hoe beter de beveiliging moet zijn. Dit klinkt logisch maar toch worstelt men daarmee. Soms omdat men niet voldoende onderscheid maakt tussen het geregelde proces zelf en de beveiliging ervan. Als regelen en beveiligen ook in de analyse - door elkaar laten lopen, werkt dit contra productief voor veiligheid'. Met analyses gebaseerd op de internationaal erkende *safety integrity level* (SIL) classificatie kunnen ongevalsscenario's van de verschillende processen naar risiconiveaus geïnclassificeerd worden. De niveaus zijn gebaseerd op de faalkans en de ernst van de gevolgen. Aan de hand van deze niveaus kan worden bepaald welke risicoverlagende maatregelen nodig zijn en hoe betrouwbaar die moeten zijn. 'Vroeger zei de arbeidsinspectie bijvoorbeeld: "zet er maar een afsluiter bij, want dat is veiliger". Maar tegenwoordig hebben we met de SIL classificaties een helder en verifieerbaar verhaal. Daarmee kan worden aangetoond of een tweede veiligheidafsluiter nodig is.

Veiligheidscultuur

'De techniek moet geïnclassificeerd en geverifieerd zijn, beheersystemen moeten op orde zijn, maar bovenal moet het handelen van het management en de mensen op de werkvloer veiligbewust zijn. Uit ongevalanalyses blijkt dat hier vaak een probleem zit', zegt Pietersen. 'Een positieve veiligheidscultuur op alle niveaus binnen een bedrijf is erg belangrijk. De manager van een fabriek kan wel zeggen: "Bij ons staat veiligheid bovenaan!". Maar blijkt dat voldoende uit zijn handelen? Is dat geloofwaardig voor de mensen op de werkvloer? Veiligheidsprocedures en de uiteindelijke uitvoering van veiligheid zijn uiteindelijk bedoeld voor mensen die de fabriek draaiend houden. Zij moeten produceren, maar ook ongevallen voorkomen'. Hoe gaat een organisatie om met het dilemma productie en veiligheid? Het verschil tussen een op veiligheidsgebied goed en minder goed presterend bedrijf, is de manier waarop alle medewerkers zijn betrokken bij en geïncorporeerd zijn aan veiligheid. 'Verbeteringen beginnen met het tonen van goed voorbeeld gedrag door management, gebaseerd op oprechte betrokkenheid bij de veiligheid van de medewerker. Dat is iets meer dan enkel zeggen dat veiligheid prioriteit heeft. Focussen op technische engineering aspecten of het introduceren van meer procedures in een veiligheidsbeheersysteem zal geen grote stap voorwaarts opleveren als de veiligheidscultuur in de

organisatie niet een zekere volwassenheid heeft.’ Om bedrijven te ondersteunen in het verbeteren van hun veiligheidsprestaties gebruikt TNO SSC het Safety Culture Maturity Model. Met het model kunnen de knelpunten in de veiligheidscultuur duidelijk in kaart worden gebracht.

Expertise

‘Het aantal mensen dat de juiste kennis heeft en beschikbaar is om werk op het gebied van veiligheid uit te voeren lijkt wat terug te lopen’, zegt Pietersen. Als het personeelsbestand er al is, gaat de aandacht vaak noodzakelijkerwijs voor een belangrijk deel uit naar het voldoen aan regels en wetten en het beantwoorden van vragen daarover’. Een bedrijf moet natuurlijk aan de wettelijke verplichtingen voldoen, maar het aller belangrijkste blijft toch dat de mensen de veiligheid dienen, vindt Pietersen. ‘Veiligheid is niet alleen een kwestie van regels toepassen. Het identificeren van gevaren, het systematisch analyseren van risico’s, het definiëren van risicoreducerende maatregelen en het uiteindelijk borgen van veiligheid in een open veiligheidscultuur vraagt naast de inzet van alle medewerkers ook de juiste expertise.’